

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Qvi ... Illas Omnes Complectitvr Historias, Qvæ Post Secvndam Sex
Tomorvm Editionem ...

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1586

VD16 ZV 1269

Eiusdem Sermo de lamentatione Dei genetricis Mariæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77432)

DE COMPASSIONE MARIAE VIRGINIS.

105

qui conspuratus es, gloria tibi, qui crucifixus es, gloria tibi, qui sepultus es, gloria tibi, qui resurrexisti die tertia. Gloria tibi, qui predicatus es, gloria tibi, qui creditus es, gloria tibi, qui assumptus es in caelum, gloria tibi, qui cum gloria ingenti sedes ad dexteram Patris. Gloria tibi, qui iterum venturus es in gloria Patris & sanctorum Angelorum, ad iudicandum omnem animam, qua irritas facit sanctas passiones tuas, in hora illa horrenda atque terribili, quando virtutes caelorum mouebuntur, cum simul venient Angeli, Archangeli, Charubin & Seraphin cum tremore magno in conspectum gloriae tuae, cum tremefacta quatiuntur fundamenta terrae, & spiritus omnis exhorrebit praeter inestimabili gloria immensa maiestatis tuae. In illa hora, quaeso, operari me manus tua sub alis tuis, & liberet animam meam a sempiterno igne, & stridore dentium, & exterioribus tenebris, & perpetuo gemitu, ut ego te sanctum Dominum & Redemptorem nostrum benedicens, dicam: Gloria tibi, Domine, qui me peccatorem per immensas miserationes benignissime pietatis tuae saluare dignatus es: Qui cum Patre & Spiritu sancto viuus & regnas per omnia secula seculorum, Amen.

Luc. 21.

LAMENTATIO SANCTISSIMAE DEI
GENITRICIS PROPE CRUCEM STANTIS, PER

eundem diuum Ephraem.

S T A N Sapud Crucem purissima Virgo, Saluatorem que in ligno suspensum suspiciens, plagas reputans, intuitus & clauos, querelas, colaphos, ac flagellationem, cum graui-
bus suspirijs, cum fletu ingenti, cum lamentis dolorosissimis exclamauit, dicens: Mi fili dulcissime, dilectissime fili, quomodo Crucem sustines? Mi fili, & mi Deus, quomodo sputa, clauos, & lanceam, quomodo pateris a lapas, rursus, iniurias, spineam coronam, purpuream vestem, spongiam, arundinem, fel & acetum: Quomodo pendes in Cruce de-

Martij 25.
Iohan. 19.

ndatus, mi fili, qui caelum nubibus contegis? Quomodo sitim fers, qui es opifex, quiq; mare & aquas omnes creasti: Quomodo moreris insons in medio scelestori? Quidnam commisisti: Qua in re, fili mi, Hebraeos offendisti: Et cur ergo te isti simuli iniqui, simul ingrati, Cruci suffigunt: Quorum claudos & permultos valetudinarios sanasti, mortuos viuificasti, paraliticum, id est, membris omnibus laxatum, con-

Psalm. 136.
Psalm. 135.

Luc. 5.
Iohan. 9.
Luc. 7.
Matt. 3.

solidasti, mi fili piensissime: qui ab utero caecum illuminasti, mi saluator, viduae filium suscitasti, o omnium vita: qui filiam Cananae seruasti, Centurionis filium a morte liberauisti. Arena, quantum uis numerosa, mensuram habere potest, at tua miracula, fili, omnem prorsus modum excedunt. Lazarum a monumento suscitasti: Mi Lazare, inquit, exi de sepulchro: & vox tua eum traxit ab inferis, & ad vitales auras reuocauit. Tu uero quomodo interis, fili mi dulcissime, magnanime Deus: Deficio te suspiciens in ligno suspensum, conclauatum, plagisq; plenum, mi fili.

Iohan. 11.

Exod. 16. 14
Iosue. 4.

Iohan. 6.

Iohan. 19.
Luc. 3.

O Iudaei illeges, & Christi interfectores, iniqui in Deum, & in creatorem uestrum ingrati, nonne manna uos aluit in eremo? Nonne mare per Moysen diremit? Nonne traduxit in terram promissionis? At tu, popule nequam, & Christi abnegator, pro commodis & bonis contraria reponis, pro manna fel, pro aqua acetum. Amarissima repotione potarunt impij, mi fili. Quinq; panibus aluisti quinque hominum milia: Iudaeam tuis concionibus impleristi, mi fili. Vbi nunc pulchritudo tua fili? Vbi tuus modo decor? Quomodo in Cruce extinctus es, mi fili, & Deus meus: Sol lumē suum obscurauit, & alius factus est, splendida luna in tenebras euanuit, petrae sunt perfractae, & monumenta aperta, templiq; uelum in duo est discissum. Creaturae conditorem suum & opificem cognouerunt: & hi peruersi & miseri Hebraei aures obstruerunt, oculos clauferunt, ne solem nunquam occidentem suspectarent, fili mi.

Luc. 1.

O Gabriel Archangele, & minister Domini, o Gabriel Archangele, age causam tuere. Vbi nunc illud Aue: Vbi benedictum Aue, quod mihi dixisti, Angele? Vbi nunc latitia ac benedictio, qua dixisti ad me: Benedicta tu in mulieribus? Ad quid uero moerorem & uictimam filij mei, quam eram acceptura, non denunciasti? Semper tribulationes, gemitus, Iudaeorum immensam inuidiam, ingratitude peruerforum

Luc. 2.
Dolores
Marię Vir-
ginis qua-
ti.

uerforum & transgressorum. O Simeon admirande, en nunc gladius, quo mihi prædixisti cor meum traiciendum. Ecce gladium, ecce vulnus, fili, & Deus mihi. Tua mors meum cor subijt, viscera mea sunt dirupta, meum lumen obtenebratum est, & pectus meum grauis pertransijt gladius. Horrendam cerno passionem tuam, mi fili, & Deus mi. Video immeritam cædem tuam, nec ferre opem possum. Vbi tua nunc forma, mi fili? Miserere deiectæ & orbatæ, mi fili. Miserere, ô suauissime, me, abiectæ Mariæ. Miserere, clementissime, & me solare. Prospice, fili mi, lachrymas, attende meos gemitus, & aperi os tuum. Da mihi solatium. Non habeo profrus, mi fili, quo caput reclinem. Non alium cognatum, patrem, aut matrem, vel fratrem, vel sororem, qui mihi animum reddat. Tu mihi pater, tu mater, tu frater, tu filius. Tu mihi vita & spiritus, spes mea & protectio. Tu mea consolatio, tu & creatio, tu Deus meus, tu creator meus, tu opifex meus. Lugete mecum omnes discipula Domini, dolorem meum, & vulnus profundum cordis mei contuentes.

Decumbe, Crux sanctissima, lignum benedictum, vt plagas filij mei, & Dei mei exosculetur, ad consolandum proprium filium meum, vt amplectatur filij mei corpus, vt os suauissimum deosculetur, oculos, faciem, manus, & cædem iniquam. Decumbe Crux mea, decumbe. Magna, ô Crux gloria tua, magna tua gratia, magna potestas tua. O lignum benedictum, quoniam innocens Deus & creator tuus, tanquam latro & nocens super te expansus est. Fili mi charissime, veneror tuas afflictiones, colo & adoro tuam misericordiam & magnanimitatem. Honoro lanceam, vulnus, arundinem, clausos, spongiam, alapas, opprobria, & acetum, colaphos, & spura, & verbera, fili mi, quando quidem tuę creaturę causa ista ferre sustinuisti. Deducus tuum, fili mi, decus cunctis factum est. Mors tua facta est mundi totius vita. Cæterum resurgito quam primum, fili mi, & Deus, quem admodum prædixisti mihi, vt saluus fiat mundus. Mortem conculcasti & interitum, vt gaudeam ego humilis mater tua, & mecum latentur dilecti tui. In verecundiam autem & confusionem tui inimici omnes deueniant.

S. Maria ar-
ma passio-
nis Domi-
nicę hono-
rat.

Christi
mors est
mundi vi-
ta.

S. Maria de-
speratorum
spes & da-
natorum

At verò nos te, ô immaculata & benedicta, filij tui, Deique omnium mater inculcata, pura, integra, sacrosanctissima, desperatorum spes & danatorum, collaudamus, benedicimus tibi, vt gratia plenæ, quæ Christum genuisti, omnes tibi aduolumur, omnes te imploramus. Erue nos, ô intemerata, ab omni necessitate, a cunctis diaboli tentationibus. Esto nostra conciliatrix & aduocata in hora iudicij. Libera nos à futuro igne & tenebris. Et tui filij gloria, Virgo, nos dignare. Tu nancque es spes apud Deum Christianorum sanctissima, cui honor in sæcula seculorum, Amen.

BEATI PETRI DAMIANI OSTIENSIS
EPISCOPI SERMO DE ANNUNCIATIONE

Beatissime Virgine Marie.

HVL TATE, fratres, in Domino, quia de Domina illa sermo succedit, quæ singularem in cordibus nostris sibi vendicat principatum. Hæc est, ad cuius nomen corpus humiliter inclinatis, cuius horis reuerenter assistitis, cuius memoriam iugiter frequentatis. Hæc est, quæ vestris affectibus suauiter indulcescit, quia magna multitudo dulcedinis eius. Spiritus enim eius super mel dulcis, in qua dulcis Dominus cum omni sua dulcedine superuenit. Cum enim fecerit Deus omnia opera sua valde bona, hoc melius fecit, contectans sibi in ea reclinatorium aureum, in qua sola se post tu multus Angelorum & hominum reclinaret, & requiẽ inueniret. Hoc est quod natura miratur, reueretur Angelus, veretur homo, stupescit cælus, extremiscit terra, infernus exhorret. In huius vtero maiestas altissimi mirabiliter liquefacta sicut adipe & pinguedine, repleuit terras, infudit cælos, inferna respersit. Hic exinaniuit semetipsum excelsus & immensus, mensurã bonã & confertã, & coagitatã mittens in sinu nostrũ. Hic diuinis manib. vnctus est oleo lætitię, & sicut ad altare in summũ Pontificẽ consecratus. De hoc altari ad arã Crucis ascendens, proprio cruore tanq̃ alteri us generis oleo pfusus, iã non solũ cõsecratus, sed & consecrã, totũ corpũ machinẽ mundialis

Mar. 25.

Nota ho-
ras. B. Vir-
nis etiam
tunc fuisse
in vñ.

SURIUS

ober
Nover
RVIII
5